

Kõne arendamise ja ümbritsevaga tutvustamise
tegevuse konspekt.

Tallinna Linna Lasteaia vanemas rühmas

Läbiviija: E.Vee.

Tegevuse teema: F.Kotta luuletuse "Näärिताadile" õppimine ja
didaktiline mäng "Postkaardi ostmine".

I. Tegevuse eesmärk.

1. Opetada lapsi valju häälega ja ilmekalt esitada luuletust,
andes edasi rõõmsat meeleolu ja palvet.

2. Süvendada teadmisi meie kodumaast ja nääridest (nääre pü-
hitsetakse kõikjal, meie kodumaal on palju linnu). Uued mõisted:
miljon, Bakuu, Azerbaidžan.

3. Kasvatada sõprustunnet teiste laste vastu, soovi neile
rõõmu valmistada.

4. Süvendada jutustamisoskust nääriteemaliste postkaartide
kirjeldamisega.

II. Tegevuse ettevalmistamine.

Opia pühe luuletuse ning harjutan selle ilmekat esitamist.
Muretsen ~~33~~ 25 nääriteemalist postkaarti, raamatu N3VL rahvaste
rahvarõivastest, pliiatsi, suure Umbriku.

III. Tegevuse organiseerimine.

Lasen korrapidajail panna toolid kahte ritta (suuremad
tahapoole). Laste abiga ehitan lauale klotsidest laia trepi, mille
astmetele panen ritta kaardid. Luban juba enne tegevust nendega

tutvuda, kuid mitte kätte võtta. Tegevuse I osas – luuletuse õppimise ajaks panen trepi ette sirmi, mille võtan eest ära mängu ajaks.

IV. Tegevuse käik.

Lapsed, täna õpime näarideks ühe luuletuse. Selle on kirjutanud luuletaja Feliks Kotta, seesama, kes kirjutas lastele muinasjutu "Tublid loomad", mida te kõik hästi tunnete.

Uue luuletuse pealkirjaks on "Näärिताadile". Kuulake!

"Kullakallis näarिताat!

Sa käid läbi mitu maad,

Üle soo ja üle vee

Viib sind valge talvetee.

Lapsi kohtad miljoneid,

Tervita sa kõiki neid.

Ütle lastele, et me

Nende sõbrad oleme.

Ehi Moskvas ja Bakuus

Sõpruspühaks näarikuusk."

Selles luuletuses on juttu sellest, et näarिताat kohtab miljoneid lapsi. Aga kas te teate, mis on "miljon"? (Väga, väga palju). Ütleme kõik koos "miljon". Praegu te õpite loendama 10-ni, koolis aga 100-ni, 1000-ni, miljonini. Miljon on veel rohkem kui tuhat. Miljonini loendada võtaks väga palju aega. Meie suurel kodumaal on väga palju lapsi. Seepärast ongi luuletuses "lapsi kohtab miljoneid".

Kõik lapsed pühitsevad nääre, ehivad kuuski, ootavad näarिताati.

Igas külas ja igas linnas elab palju lapsi. Linna on aga meie maal palju. Milliseid linna te teate? (Tallinn, Moskva, Riia, Leningrad). Uues luuletuses on juttu Bakuust. Bakuu on ilus linn; ta asub meist kaugel, sooja Azerbaidžanis. Seal kasvavad apelsini- ja sidrunipuud. Näete, siin pildil on azerbaidžani lapsed. Nad on azerbaidžani rahvariides ja tantsivad azerbaidžani rahvatantsu. Bakuu on Azerbaidžani pealinn, nagu Tallinn on Eesti pealinn.

Nüüd aga ma loen teile selle luuletuse veelkord ette. Kuulake hästi tähelepanelikult, pärast küsin teid.

(Loen teistkordselt).

Lapsed, kas see on rõõmus või kurb luuletus? Õige, see on rõõmus luuletus, sest lapsed on ju näaripeol ja räägivad näaritaadiga. Nad paluvad näaritaati, et ta tervitaks koiki lapsi. Kui teie tulete lugema seda luuletust, püüdke samuti lugeda rõõmsalt, viisakalt paludes, siis näaritaat saab teie palvest aru ja püüab selle täita.

Kas te lugema hakkate, mida tuleb teha? (Niksu või kraapsu). Ja mida siis öelda? (Pealkirja). Kuidas oli selle luuletuse pealkiri? ("Näaritaadile").

Nüüd ma loen veelkord, teie aga lugege minuga endamisi kaasa, aga õige-õige tasa, vaevalt-kuuldavalt, poolsoosinal, nii et minu hääl kostaks üle.

Nii. Nüüd aga tahaksin teid kuulata. Mina olen märgult näarivana, kelle poole pöördute oma palvega tervitada miljoneid lapsi. Teised pange kõik tähele, kuidas need, keda ma välja kutsun, loevad, kas nad esitavad luuletuse valju häälega ja rõõmsalt ning kas

on luuletus hästi meelde jäänud.

Kes tahab siis olla kõige esimene? (Järgmisena kutsun veel Mal-
le, Ennu, Kai. Peale deklameerimise anname koos rühmaga hinnangu
esituse selguse, ilmekuse ning täpsuse seisukohalt. Kui mõnel ei
ole mõni koht meeles, küsin teistelt või ütlen ise).

Täna ma teid enam ei küsi. Seda luuletust kordame veel teine-
kord, siis küsin ka neid lapsi, kes täna ei lugenud.

Nüüd aga mängime mängu "Postkaardi ostmine". Siin on kiosk,
kus müüakse postkaarte. Need on kõik pühadekaardid, mida saadetak-
se näärideks. Igaüks ostab ühe kaardi. Raha ma teilt ei nõua, sest
te olete veel väikesed ega käi tööl. Mängime nii, et raha asemel
jutustate lühidalt, mis on kaardile joonistatud. Ainult siis müü-
ja annab kaardi. Selle taha kirjutate oma nime. Kes veel ei oska
ise oma nime kirjutada, sellele kirjutab mina. Ostetud kaardid jä-
tate siia lauale. Pärast ma panen nad sellesse suuri ümbrikusse.
Saadame need õige kaugele - Azerbaidžani pealinna Bakuusse - las-
tesia lastele. Palume, et nääritant viiks neile ära.

Aga nüüd mängime.

Mis tuli sõelda, et kaarti saada? (Kirjeldada seda). Nüüd ma
vastan, keda valida müüjaks. Tule, Taimi.

Esimesena ostan mina kaardi - Bakuu lasteaija kasvatajale on ju
ka vaja õnne soovida: "Tere, palun lubage mulle see kaart, kuhu on
joonistatud suvoorovlane, kes sõitis näärivaheajaks koju ning ter-
vitab oma vanaisa. (Vahetan mängu keskel müüjat. Kui ei jõua kõiki
küside, siis ütlen, et õhtul mängime edasi. 5 minutit enne tege-
vuse lõppu küsin lastelt, kas neil on luuletus veel meeles. Lasen
Reinul (väga ilmekal lapsel) veelkord ette lugeda).

Tegevus on lõppenud. Minge nüüd mängima!